

NIEUWSBRIEF

Imani **Belgium** vzw

Ontwikkelingsorganisatie

info@imanibelgium.org

<https://www.imanibelgium.org>

Vijftiende jaargang nr.37

1 februari 2021

OPROEP

Ben je sociaal, enthousiast en begaan met de situatie in Afrika/Kenia, en wil je zelf de handen uit de mouwen steken?

Imani Belgium ontvangt met open armen:

- Iedereen, jong en oud, die ons bestuur wil komen versterken,
- Iedereen met een vlotte pen die onze nieuwsbrief wil mee vorm geven met vlotte, begeisterende, informatieve en wervende teksten.
- Iemand met kennis van WordPress die onze websites mee wil vorm geven en onderhouden.
- Eenieder die Imani Belgium wil vertegenwoordigen in zijn gemeente, vereniging, bedrijf, organisatie enz.
- Eenieder die op één of andere manier de handen mee uit de mouwen wil steken bij fondsenwerving, evenementen enz.

Contact: info@imanibelgium.org

Voorwoord

We keken al verlangend uit naar de zomer. Echter zijn de berichten niet zo hoopgevend. We moeten nog even op de tanden bijten, de regels volgen, volhouden! 'Er is perspectief', zegt men. De vraag is dan, 'welk perspectief?'. Ondertussen wachten we ongeduldig op het moment dat we terug in actie kunnen schieten hier te lande. Voor de evenementen in 2020 hadden we reeds snel de beslissing genomen om ze te annuleren. Dat heeft ons behoeft voor onnodige uitgaven. Maar de concepten zitten nog steeds in de kast, klaar om ze af te stoffen en tot uitvoer te brengen. Alleen, wanneer? We beginnen ons serieus af te vragen of ook 2021 op dat vlak geen maat voor niets wordt.

Gelukkig had Corona geen invloed op de liefdadigheid van onze trouwe schare donateurs. Zij hebben Imani de zekerheid gegeven dat het werk in Kenia onverminderd kon worden verdergezet. Onze secretaris Leo Versteynen schreef daarom een passend dankwoord en vraagt uw aandacht voor onze studenten.

Imani Belgium heeft een intense werking. Er komt dus heel wat werk bij kijken. Dus zijn er altijd hoofden en handen te weinig. Daarom de OPROEP van onze voorzitter Michel Van Riel. Het is geen noodoproep, maar we willen graag onze passie delen met gelijkgestemde zielen en zodoende Imani verder uitbouwen tot een moderne, sterke en duurzame ontwikkelingsorganisatie met projecten die het dagelijks leven van minderbedeelden en noodlijdende mensen blijvend kunnen veranderen.

Met de heropening van de scholen herneemt ook het leven in het Imbeke opleidingscentrum. Ook hier maken we jaarlijks een stap vooruit. Zo werd het Imbeke opleidingscentrum recent erkend als een officieel examencentrum voor opleidingen die in het centrum gegeven worden en werd het Centrum ook gekozen tot één van de beste projecten inzake zonne-energie in het Westen van Kenia en zal daarom het bezoek krijgen van EPRA, het overheidsorgaan dat verantwoordelijk is voor de economische en technische regulering van de elektrische stroom en duurzame energie. Redemptah Sophie is de vrouw die ginder alles in goede banen leidt. We laten haar graag haar verhaal doen in deze en volgende nieuwsbrief.

Blijf allen gezond!

Frans Van Miert

UW HULP

Voor giften met een fiscaal attest

O.S.J. Prioraat Lage Landen-Steunfonds vzw
Kasteelstraat 14
9250 Waasmunster

IBAN: BE26 7370 2912 7729
BIC: KREDBEBB

Stortingen op deze rekening komen integraal toe aan de projecten van Imani Belgium vzw

Voor giften zonder fiscaal attest

Imani Belgium vzw

IBAN: BE12 0015 2732 2792
BIC: GEBABEBB

Briefwisseling

Imani Belgium vzw
Steenweg op Oosthoven 14 Bus 3
2360 Oud-Turnhout

- info@imanibelgium.org
- leopold.versteynen@telenet.be
- michel.van.riel@telenet.be
- fransvanmiert@telenet.be

IMBEKE

Jullie zullen al wel gemerkt hebben dat in onze nieuwsbrieven en berichtgevingen steeds de naam IMBEKE naar voor komt.

Ontstaan

Imani werkte gedurende zeven jaar aan projecten eerst in Kabondo en daarna op het platteland rond Oyugis, De opvolging en de begeleiding van deze projecten was intensief omwille van de verspreide ligging en plaatsbezoeken waren daardoor ook tijdrovend en verplaatsingen kostelijk. Er was nog een andere reden waarom Imani besloot om zijn projecten op één plaats te centraliseren, namelijk het maximaliseren van de impact op een afgebakende regio.

Imani Belgium KEnya

Dat heeft in 2014 geleid tot de oprichting in Kenia van de IMBEKE CHARITABLE TRUST met zetel in Oyugis. De trust heeft een uitsluitend liefdadig doel.

Imbeke heeft in Oyugis, locatie Kamuma op ruim 3 km. van het centrum, het Imbeke Opleidingscentrum gebouwd.

Vanuit dit centrum organiseert en coördineert Imbeke al zijn projecten; beroepsopleidingen voor meisjes en jonge vrouwen, het scholenfonds voor studenten in het middelbaar onderwijs, woningbouw, mobiele kliniek, hulp aan zieken en senioren, borstkankerscreening, begeleiding van vrouwengroepen, landbouwdagen enz.

IMBEKE is dus onze PARTNER IN HET ZUIDEN. <https://www.imbeke.org>

Redemptah Sophie A. Otieno

Ik kan me voorstellen dat jullie jezelf wel eens afvragen wie die Sophie is wiens naam geregeld opduikt in onze nieuwsbrieven.

Sophie is de Keniaanse dame die het Imbeke opleidingscentrum bestuurt en aan het hoofd staat van het Imbeke team en dus ook verantwoordelijk is voor alle projecten.

Imani Belgium werkt al sedert 2009 met haar samen, in volle vertrouwen en tot ons aller voldoening.

In deze en volgende nieuwsbrief zal Sophie zich aan onze lezers voorstellen.

Duizendmaal Dank aan onze Sponsors en Weldoeners

Een crisis brengt het beste in de mens naar boven wordt soms wel eens gezegd. Dat hebben we bij Imani Belgium in 2020 mogen ervaren. In volle coronacrisis, waarin we al onze fondsenwervingsactiviteiten moesten afgelasten konden we toch rekenen op onze sponsors. Inderdaad, onze jaarlijkse quiz, Oosthoven on Stage, alle kerstmarkten en de jaarlijkse kerstspecial, alles viel in het water.

Naar jaarlijkse gewoonte konden we in 2020 toch rekenen op steun van vaste waarden zoals de Provincie Antwerpen, I.I.I.II-4de pijler en Pidpa, en de gemeente Oud-Turnhout via de werkgroep ROSA, voor ingediende projecten. Eveneens kwam er steun vanwege KBC en Global Giving, een filantropisch fonds van Nike International; tevens van Wereldmissiehulp voor het plaatsen van een zonneboiler. Ook de hospitaalridders van de Orde van St. Jan zijn ons in 2020 een bijdrage blijven bezorgen. Laat ons ook de talrijke lidgelden van onze leden in 2020 niet vergeten en alle weldoeners die sponsoren in ons specifieke studentensponsoring programma (waarover méér in deze nieuwsbrief).

Maar sommige sponsors die we al jaren kennen hebben zich moeten heruitvinden om ons toch een financiële bijdrage te kunnen blijven bezorgen. De Lichtaartse verenigingen die normaliter een brunch en het 'waterputfestival' organiseren om ons te sponsoren, kregen geld bij elkaar met een digitale snoepverkoop als paasactie en voor Sinterklaas, en ze organiseren momenteel een corona-proof zoektocht. Leerlingen en leraars van St. Dimpna in Geel beraadden zich over alternatieven voor hun jaarlijkse fuif om geld voor ons in het zakje te krijgen. De 'pancake buddies' van Nike in Laakdal zagen ook hun jaarlijkse kerstmarkt in duigen vallen, maar organiseerden on-line verkoop van de intussen wereldvermaarde Imani chocoladetruffels en bovendien kregen we uit hun interacties met hun professionele contacten een mooie bijdrage van het bedrijf IGEL. De Lions Club Kasteel van Horst - St. Pieters Rode, die jaarlijks een kreeft- en mosselstijfje organiseerden en een filmavond, wisten in 2020 alternatieve bronnen aan te boren om ons te blijven supporteren.

En we kregen in 2020 ook bijdragen uit onverwachte hoek. Jan Nagels uit Beerse deed ons een financiële gift ter gelegenheid van zijn 100-jarig jubileum. Ook van de gemeente Merksplas via Merksplas Mondiaal en van de gemeente Rijkvorsel mochten we een subsidie ontvangen. We slaagden erin een bijdrage van 'World Mercy

Fund Barmherzigheid' te ontvangen vanuit Duitsland/Oostenrijk voor het plaatsen van zonnepanelen in het Imbeke centrum. Voorts kregen we steun van PC 't Klooster, WatAfrik (vzw Water voor Africa) voor een waterproject, 'omdat water een recht is' en van Salvatorhulp (vzw Salvatoriaanse hulpactie) voor verdere uitrusting van de professionele keuken van het Imbeke centrum. Het Sint-Pieterinstituut in Turnhout steunde ons ook met een mooie gift.

Intussen denkt 'Architekten über Grenzen' uit Duitsland met ons mee over de realisatie van een kostschoolgebouw op het Imbeke domein. Zij zijn alles in stelling aan het brengen om ons niet alleen te steunen met een bouwplan, maar ook om een fondsenwerving op het getouw te zetten. Ook heeft de Lions club - Kasteel van Horst zich geëngageerd om voor de komende tijd te trachten hieraan financieel bij te dragen via de 'Lions Club International'.

Duizendmaal dank aan al onze sponsors voor alle bijdragen groot en klein. Wegens de beginnende coronacrisis keken we op het einde van het eerste kwartaal van 2020 met een bang hartje naar onze financiën. Maar met de hulp van onze sponsors hebben we 2020 ook weer gunstig kunnen afsluiten. We hebben daaruit geleerd dat 2020 niet alleen een jaar was om zo snel mogelijk te vergeten, maar ook dat het een jaar was waarvan we moeten onthouden dat een crisis het goede in mensen naar boven brengt.

Slechts één voorbeeld: de 'Pancake Buddies' van Nike in betere tijden, toen kerstmarkten nog toegestaan waren. Zij wisten zich in 2020 'her-uit-te-vinden' en konden Imani financieel blijven sponsoren via alternatieve activiteiten.

Warme Oproep: sponsor jouw eigen specifieke student in Oyugis!

Naast het runnen van ons eigen 'Imbeke Development Centre' waar meisjes en jonge vrouwen een praktijkopleiding kunnen volgen, blijft Imani Belgium actief in het betalen van schoolgelden en schoolboeken voor leerlingen (meisjes en jongens) in het lager en het secundair onderwijs, georganiseerd door de overheid of de Kerk. Op die manier kunnen kinderen waarvan de ouders onvoldoende financieel draagkrachtig zijn toch naar school gaan, en zo voorkomen we dat ze aan lagerwal geraken. Als tegenprestatie komen die leerlingen éénmaal per kwartaal fysieke arbeid verrichten in het Imbeke Centre, bijvoorbeeld door het wieden van de gewassen die in de velden gekweekt worden.

De nood blijft hoog!

Dat de nood hoog blijft blijkt uit het feit dat het lijstje van 20 leerlingen waarmee we jaren geleden begonnen, aangegroeid is tot 55. We zien op TV maar al te vaak beelden van super luxueuze safari's in Kenia. Maar ga in de dorpjes en je ziet dat extreme armoede troef is!

Het merendeel van die studentensponsoring betaalt Imani van algemene giften of subsidies die we ontvangen, welke niet specifiek bedoeld zijn voor een concreet project. Echter, voor verschillende van die leerlingen heeft een private persoon of een echtpaar, een school, een vereniging of een bedrijf hier in België de verantwoordelijkheid opgenomen als sponsor van één welbepaalde, specifieke student(e).

Iets voor jou?

Is dit ook iets voor jou? Zo ja, dan wordt er met jou goedkeuring één specifieke student(e) aan jou toegewezen, die je regelmatig een brief schrijft en vertelt hoe het leven in het algemeen en het schoolleven in het bijzonder er aan toe gaat. Je komt het wel en wee van die student(e) en zijn gezin te weten. Ook ontvang je regelmatig het schoolrapport van de leerling, zodat je zijn/haar schoolprestaties kunt opvolgen. En wie weet kun je in het post-corona tijdperk jou student(e) gaan opzoeken in zijn natuurlijke Keniaanse omgeving.

Doen!

Denk niet te snel 'dit is niets voor mij'. Want verschillende weldoeners uit onze eigen regio Noordkempfen, maar ook uit de regio Geel, het Antwerpse, de regio Gent doen mee. Tot onze weldoeners die het schoolgeld van één specifieke student(e) betalen behoort zelfs een professor van de KU Leuven en één van zijn medewerkers. Voor een luttel 30 Euro per maand kunnen we een student(e) naar school laten gaan en een belangrijk deel van zijn/haar schoolboeken betalen. En voor giften van 40 Euro en méér (per jaar) kun je een fiscaal attest bekomen voor aftrek van de belastingen. Dus zeker de moeite om te doen. Je stelt een goede daad en krijgt er op de koop toe via de brieven van de student meteen een hele Afrikaanse culturele bagage bij.

Ben je geïnteresseerd? Stuur dan snel een email naar info@imanibelgium.org en je krijgt snel respons.

Studenten van de Nyandiwa Secondary School, gesponsord door Imani Belgium, netjes uitgedost in schooluniform.

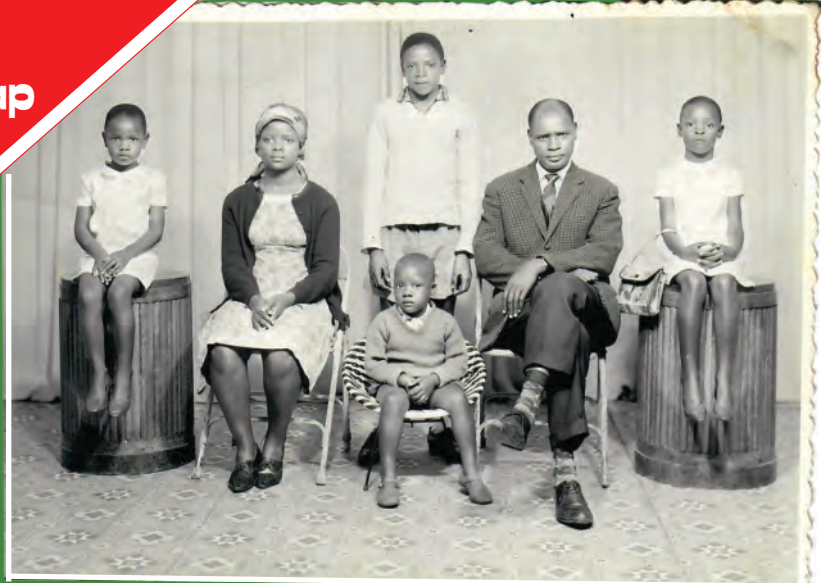
In een volgende nieuwsbrief brengen we enkele getuigenissen van studenten.

**Ik ben Redemptah Sophie A. Otieno,
moeder, weduwe,
Mama voor de gemeenschap
en directrice van
het Imbeke Centrum
(Deel 1)**

*Met dank aan Catherine Thys
voor de vertaling.*

Mijn Thuis

Ik ben op 21 juni 1960 geboren in Nairobi als dochter van mijn lieve ouders Roselinda Rading en Joseph Otieno. Vader werkte bij het ministerie van openbare werken als toezichthouder in de wegenbouw. Mijn moeder bleef bij de haard, maar was ook erg actief bij Maendeleo Ya Wanawake (Kiswahili, in het Nederlands 'Ontwikkeling voor vrouwen') in het kamp van het ministerie waar we onderdak kregen. Ze leerde er vrouwen naaien, haken en breien en in de namiddag speelde ze soms netbal. Ik had oudere broers die, naar ik later vernam, in feite mijn neven waren, kinderen van de broers van mijn vader dus, en dat mijn vader ze in huis had genomen zodat ze naar school konden gaan. Eén van hen kon niet eens een boek lezen, maar zat toch in een hogere klas dan ik. Destijds

Theresa, Pamela, zittend is Henry, staand is Joab, vader Joseph Otieno, uiterst rechts is Sophie.

begreep ik echt niet hoe dat kon. Mijn vader schreef hem in op de avondschool zodat hij de rest van de klas kon inhalen. Mijn ouders waren lieve mensen die geloofden dat er altijd een plaats aan tafel was voor iemand die honger had. Kwetsbare familieleden en mensen in nood zaten regelmatig bij ons aan tafel.

Mijn kindertijd

Twee jaar lang ging ik naar de kleuterklas en toen ik oud genoeg was om naar het lagere onderwijs te gaan, kreeg ik die kans niet omdat ik met mijn hand rond mijn hoofd mijn oor niet kon aanraken. Daaruit maakten ze op dat ik nog te jong was voor het eerste leerjaar. Mijn vader kocht dus geen uniform voor mij. Mijn oudere zus Pamela begon op dat moment aan haar eerste jaar middelbaar en toen ze me die ochtend afzette aan de kleuterschool, volgde ik haar op een afstand omdat de lagere school waar ik normaal naartoe had moeten gaan dicht bij haar school was. Ze stak de straat over en hoorde een auto met gierende banden stoppen. Toen ze omkeek zag ze dat ik bijna door die auto was overreden. Die dag besliste mijn vader om toch een uniform voor mij te kopen en de school te overhalen om mij toe te laten, zodat ik de straat samen met mijn zus kon oversteken.

*In het laatste jaar middelbaar onderwijs (Form 4)
met de leraar literatuur. Sophie zit op de eerste rij,
vierde van links.*

Mijn Schooltijd

In de lagere school nam ik actief deel aan zang-, lees- en toneelactiviteiten en we gingen vaak naar nationale muziek- en theatervoorstellingen. Toen mijn vader enkele jaren later overgeplaatst werd van Nairobi naar Kakamega, bleef mijn moeder thuis waar ze maïs, zoete aardappelen en andere groenten teelde. Ik ging naar een kostschool van Nederlandse kloosterzusters, St. Mary's Lwak Girls Primary School. Naast de gewone lessen leerden de nonnen ons zingen, dansen, naaien en koken en namen we deel aan de activiteiten van de meisjesgidsen. Op vrij jonge leeftijd was ik dus al een echte 'multi-tasker'. 's Nachts zongen we en speelden we toneel in de slaapzaal tot de nachtwaker riep "girls! sing oh the lies", waarmee hij eigenlijk bedoelde: meisjes, doe de lichten uit. Hij kende geen Engels en we lachten zo luid dat hoofdzuster Vita vanuit het klooster naar ons toe kwam rennen en wij nog wat voor haar mochten zingen tot ze ons naar bed stuurde. Onze groep zong en speelde toneel telkens als onze school een parade organiseerde of bezoekers ontving. We lazen ook voor in de kerk. Als meisjesgids was ik verantwoordelijk voor de eerste hulp en voor het hijsen van de schoolvlag. Sport was zeker niet mijn ding.

In een jongensschool waar Sophie gewerkt heeft. Tijdens een evenement werden de vrouwelijk leerkrachten gemobiliseerd om te bakken

Tijdens de vakantie hielp mijn zus Pamela in de kliniek in Rift Valley, gerund door andere Nederlandse kloosterzusters van haar school en na het werk kreeg ze veel kleren, poedermelk en chocolade mee naar huis. Ik was dol op kleren en op een keer bracht ze een mooie nauw aansluitende jurk mee die ik droeg om met mijn

vrienden te gaan spelen of zelfs om naar de kerk te gaan. Pas later kwam ik te weten dat het een kamerjas was!

Sophie met haar schoolvriendin Margaret Wambui

In de middelbare school was ik verantwoordelijk voor de toneelclub en was ik de prefect van de eetzaal. We konden toneel spelen en voorstellingen brengen bij allerlei gelegenheden. Zo kon de school ook meedoen aan wedstrijden. Er was een tekort aan water in de school. Daarom namen we onze wasteilen mee naar buiten, vulden die met water, en verborgen die onder de bomen waar straathonden ervan kwamen drinken. Ook wij dronken ervan en gebruikten het om onze borden te wassen en de eetzaal te poetsen. Zo kon ik de eetzaal netjes houden en ervoor zorgen dat ik niet op mijn donder kreeg omdat het er nog vuil was. Op school aten we maïs gemengd met bonen waar snuitkevers in zaten. Er zaten er zo veel in dat we ze er niet allemaal uit konden halen en ze dus maar best gewoon konden opeten. We waren de enige school die tarwe uit Nederland at! Op een gegeven moment wilden de meisjes staken omdat er maden in de tarwe zaten. Als prefect van de eetzaal moest ik elke klas opdragen om levende maden uit de zakken tarwe te halen voordat die gekookt werd. Dat deden we altijd op de vloer. Tarwe en omena (omema is een kleine vis) werd de beste maaltijd op het schoolmenu en de meisjes haalden met plezier en zingend de maden uit de tarwe.

(Wordt vervolgd)